

съ е присъединилъ и прочютія Бѣлгарски войвода „Индже Войвода,“ той е былъ отъ Сливенъ, събрали до 500 войници конници; за байрактаръ е ималъ нѣкого си „Кара Коль“ присъединилъ се съ Кърджалийтъ съ цѣль, да мѫчи и угнѣтява Турци и Бѣлгари. Турското централно правителство отъ Цариградъ е прашало дѣйствително войска за да усмири тѣ необузданни войници, но понеже и тая войска състояла повечето отъ Еничери, то и тѣ като едномисленници съ Кърджалийтъ, съ се съединявали съ тѣхъ, въ слѣдствіе на това, вместо да се покорятъ и уничтожатъ Кърджалийтъ, напротивъ числото имъ се увеличавало, и разказва се че тѣлото на Кърджалийтъ състояло отъ 25,000 души и повече. При това тѣ были наструпали отъ грабежъ и кражба огромни богатства, спорядъ кое-то се и много богато обличали съ кадифяни и коприняни дрехи.

Индже-войвода завелъ съ себе си и сѫпругатж си, която е била джщеря на единъ Попъ отъ Сливенъ. Кърджалийтъ впрочемъ джржали много жени въ главнія си станъ, които тѣ грабили насилиствено отъ Бѣлгарскитѣ и Грѫцки жители; имало е впрочемъ и такива, които своеволно съ се присъединявали съ Кърджалийтъ, и такивато жени съ се називавали „Гивенци“ (слово и до днесъ въ сѫщія смисъ употребляемо). Кърджалийтъ съ били много жестоки, свирѣпи и немилостиви; тѣ съ нападали на села, градове, и съ ги разорявали, палили, горили и преобрѣщали въ жалки пустини. . . . Т旣 напримѣръ се разказва, че Копривщица е била три пѫти нападната, разграбена и изгорена отъ Кърджалийтъ и именно отъ 1793 до 1800 години, което до толкова дотѣржло на злочеститѣ Копривщенци, които съ били избѣгали въ Филибе, Едрине и Влашко, щото не рачили вѣчъ да се вѣрнатъ въ това тѣхно изгорено и пусто село, спорядъ това и до 1810 год. то т旣 си е и стояло; и съ голѣми мѫчинотий Турското правителство е можяло да склони часть отъ тѣхъ да се завѣрнатъ, и изново заселять и установить. Тѣ бѣдните треперяли само като чували имено „Кърджалийтъ.“ Панагюрище тоже было нападнато и изгорено